

ήτο γὰ δοθή πλήρης ζώης, ζωής γὰ πρόσηθη δ'επι... 'Ο απεσταλιένος της Κυβερνήσεως, ο γενναίος συνταγματάρχης Θεαγένης, έδωσε την έπιστολή στους ληστές και τους ανέπτυξε τά γραφόμενα με πολλή έπιμονή. Δραματική ήταν η συνομιλία αυτή, που έγινε, μέσα σε μιὰ χωριάτικη καλύβα. 'Ο φοβερός ληστοδιώκτης Θεαγένης, μόνος και άπολος, έκουβέντιαζε με τους δυο αίμοβόρους άδελφούς 'Αρβανιτάκηδες άριατωμένους ως τὰ δόντια, ενώ έξω οι σύντροφοί τους και οι αιχμαλώτοι έπεριέμεναν με άγονία τὸ άποτέλεσμα. 'Ο Θεαγένης προσέφερε τους ληστές τους δεχθόντες τὰ χροιάτα με την ύποσχεσι ότι ο σταυτός δεν θά τους έμπόδιζε νά υποχωρήσουν προς τὰ σύνορα και φύγουν από την 'Ελλάδα. 'Ο 'Αγγλος πρεσβευτής έγραψε ότι αν οι λησται διάβλεπαν να είναι ζίνδουοι προς τὰ σύνορα ένα 'Αγγλικό πολεμικό θά ήταν στη διάθεσή τους για νά τους μεταφέρει με τὰ χροιάτα τους στη Μάλτα ή σε όποιο άλλο 'Αγγλικό έδαφος ήθελαν, όπως συνέβη και με τη στάση του Μερσιντή στις Πάτσες. «'Η 'Αγγλία είναι δόση τὸν λόγο της τὸν τρεπεί» — έγραφε ο Πρεσβευτής.

'Αλλ' οι δυο 'Αρβανιτάκηδες εξακολουθούσαν νά έπιμένουν. «Και τὰ χροιάτα και την άμνηστία», έλεγαν.

— 'Η άμνηστία δεν θά σε: δοθή ποτέ ! έφώναζε σε μιὰ στιγμή άγανακτισμένος ο Θεαγένης.

— 'Α, έτσι ! άγώνας ο Χοήτος 'Αρβανιτάκης, λοιπόν και γὸ τώρα πάω νάν τους κόψω ! 'Ετόρβησε τὸ γατιάγανι και χόδηξε κατὰ την πόρτα. 'Ο Θεαγένης έατίνασε. 'Αλλ' ο Τάκης 'Αρβανιτάκης, ψυχαγωγημένος, έξοράτησε τὸν άδελφό του από τὸ μεράσιτο.

— Στάσου, όρέ Χοήστο ! 'Εχουμε καιρό...
Και ο Θεαγένης έφυγε άπρακτος.

***

'Από τη στιγμή εκείνη ή θέση τὸν δυστυχισμένον αιχμαλώτων εξαγορεύεσθε. Οι λησται τους μετέφεραν από τόπο σε τόπο, και νά μεν τους έπέτρεπαν ν' αλληλογραφούν με τους εν 'Αθήνας φίλους τους για νά τους στέλλουν τροφίμα και ρούχα, αλλά ή άναγκασιάζει ποσότητες, ή βοοζέ, ή ψωμιές άγόνικες, τους έζαναγαν νά υποφέρουν. 'Ενας από τους αιχμαλώτους, ο δικηγόρος Λούδς ζωατοφες ήμερολόγιο της ζωής του, τὸ όποιον μετά τὸν θάνατόν του δημοσιεύθηκε στὰ 'Αγγλικά φύλλα. Σ' αυτό, μεταξύ τὸν άλλων γράφει : 'Ο άρχηγός Τάκης λέγει ότι θά πάη αύριο στην εκκλησία με όλη τον τη σημασία, γὰ ν' άκουσώθη τη θεία λειτουργία, έπειτα δε και σε μιὰ νά περνοσώθημε, αύριον που θά είνε παρόδοσος. Και παρακαλώ 'Ο άρχηγός λέγει ότι αν τὸν έδωαν άμείως άμνηστία, θά πετοφες μακρὰ τὸ όπιο.

'Η προειδοποίησι ότι θά έπετρέπετο στους αιχμαλώτους νά εκκλησιασθόν εν εκκλησίῳ. Την Κυριακή τὸν Βαίον, 5 'Απριλίου, οι λησται με τους αιχμαλώτους τον κατέβησαν από τὰ λημέρια τους και μπήκαν στον 'Ωροπό. 'Επέρασαν μέσα από τὸν κεντρικό δρόμο του μεγάλου τούτου χωριού, του όποίου οι κάτοικοι τους έβλεπαν σωπῆλοι, και διεσπώνθησαν στην εκκλησία. 'Αφρησαν έξω τὰ τουφέκια τους, μπήκαν στην εκκλησία, άναψαν κεριά και στήθηκαν ν' άκούσουν τη λειτουργία, σαν... καλοί Χριστιανοί, άνακατωμένοι με τους χωρικούς ! Τους αιχμαλώτους τους είχαν συγκεντρώσει κοντά τὸ δεξιό φάλην. Μόνο ο Τάκης 'Αρβανιτάκης έβασε στην είσοδο, άρχηγός άρχηγός, και άκουγε από κει τὸ 'Εθαγγέλιο, με τὸ κεριά άπομυτισμένο στον παραστάτη της πόρτας. Τότε συνέβη τὸ άκόλοιο έπεισόδιο, όπως τὸ άφηγγείται 'Αγγλος ιστορικός, ο Τάκης τὸν :

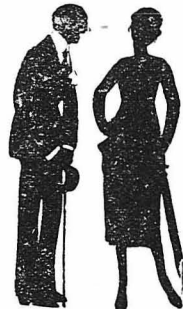
Μιά ελληνική σύζυγος έμπόρου στο Μάντζεστερ της 'Αγγλίας, έφυγε νά βρισκείται στον 'Ωροπό, όπου ήρθε νά περσιό τὸ καλοκαίρι, κοντά σε συγγενική της οίκογένεια. 'Εξάφνα, βλέπει τὸ νεαρό 'Αγγλο Βόνερ μεταξύ τὸν εκκλησιαζόμενων. 'Ηταν ο μοναχογιός της στενής της φίλης κυρίας Βόνερ, χήρας Μαντζεστεριανού έμπόρου ! Τρέχει άμέσως, τὸν πλησιάζει και πληροφροείται εκκληρητή τη σκληρή τύχη του. Συγγενική με τὰ δάκρυα στά μάτια, ή αγαθή γυναίκα, πηγαίνει στην πόρτα και άορίζει νά παρακαλή τὸ λήτταχο, νά περιγράφη τη θλίψη της μητέρας τὸν νεού, τὰ βόσανα της και πολλά άλλα, με την έλπίδα νά συγκινήσει την καρδιά του. 'Ο 'Αρβανιτάκης την άκουσε με ύπομονη, και τέλος γελώντας είπες :

— Μην παράξεςαι, καρά μου, σε λίγες μέρες όλοι θά λευθερωθουν. Φτάνει νά μιὰ δόσων άμνηστία.

Μετά τη λειτουργία, οι λησται έπλησαν πάλι τους αιχμαλώτους και βγήκαν από τὸ χωριό, σπουτοπεδούσαντες σε κοντινή απόσταση.

Στις ήμέρες αυτές ο τηλεγράφος είχε έργασθεί άκούραστα για νά μεταδώη την είδηση της ληστείας σε όλη την Εθρώπη και την 'Αμερική. 'Ο παγκόσμιος τύπος έγραφε στήλες ολοκληρωτές με πληροφορίες και άδοθα βίαια εναντίον της 'Ελλάδος «ζώσας ληστών και κακούργων». Στην 'Αγγλική Βουλή ήρθεσες μιλούσαν εναντίον της χήρας μας νά έπρότειναν άπολεισμο και άλλα μέτρα βίας. 'Η 'Αγγλία πρό πάντων ήταν άνάστατη.

Στὸ επόμενο φύλλο θά διηγηθώμε τη συνέχεια της σαρακιτικής τραγωδίας.

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Νερό τεσσάρων χιλιάδων ετών !

Μια καταπληκτική άνακάλυψις έγινε, τὸν τελευταίον αυτόν καιρό, στο Κάζρο. Κατά την διάρκεια ανασκαφών που έγινεσαν, τὸν περασμένο μήνα, σε διαφόρους παμπαιικούς τάφους, εθρήσκων, μεταξύ άλλων, και ένα νερό δοχεία με... νερό ! 'Ας άφήσουμε όμως νά μιλήση ή ίδια ή επιστήμη. Την 25 παραλήθοντος 'Ιουλίου, λοιπόν, έλήφθη στο Λονδίνο τὸ εξής τηλεγράφημα από την αρχαιολογική άποστολή της Αίγυπτου.

«'Εκ πρώτη φορά ανεστρέθησαν από ένα τάφο της τρίτης αιγυπτιακής δυναστείας δοχεία με νερό. Τὸ νερό αυτό βρισκόταν σε φυσική κατάσταση, αν και θά είχε ταφή πρό 4000 ετών και' ελάχιστον έρον !

'Η πρωτοφανής στα αρχαιολογικά χρονικά άνακάλυψις αυτή έγένετο στον τάφο της βασιλισσής 'Εστεφάρκ, μητέρας τὸν Νέσπος που άνήγειρε την μεγάλη Πυραμίδα. Τὸ μαρμαριένον αυτό άνοίχτηκε για πρώτη φορά στα 1925. Τὰ κανάτια όμως με τὸ νερό άνακαλύφθηκαν μόλις τώρα. 'Η χημική ανάλυσις που έγινε στο νερό, άπεκάλυψε ότι περιείχε 30 σρο καθαρό νερό και άριστὸν νάτριο.

'Όσοτε' από την άνακάλυψιν αυτή, με μένει παρά νάνακαλωθῆ καμιά μέρα και κανέναν... ζωντανό άνθρωπο, θαμμένος πρό χιλιαστῆρων !...

***

'Ο έφευρέτης τὸν τοιμέντου

'Ενα άγγλικό περιοδικό άποκαλύπτει τελευταίως ότι ο έφευρέτης τὸν τοιμέντου ήταν ένας άγγλος εργάτης ο οποίος ζούσε πρό έκατο ετών και ο όποιος ονομάζετο 'Ιωσήφ 'Αβριν.

'Ο 'Αβριν αυτός, σκεπῆθηκε νά εκμεταλλεσθῆ την άνακάλυψις του, και 'έβρισαν ένα μικρό εργοστάσιο κατασκευής τοιμέντων στο Βάνεργκλνδ. Τὸ τοιμέντο δὲ τὸν εργοστασίου του τὸ όνόμασε «'Πόρτλαντ». Τὸ κακό όμως είναι ότι τὸ πρώτο σπῆτι που έκτισε με τὸ «πόρτλαντ» του, ύστερ' από λίγα... γκαρμιάσθη... ! 'Ο αντίπαλός του, ένοσείται, έσπευσαν νά εκμεταλλεσθόν δεινότερ' τὸ άτύχημά του αυτό, και έδουρῆμισαν τὸ σπῆ τη νέα έφεύραση ώστε, επί αρκετόν διάστημα κανείς δεν τολμούσε νά κτίσῃ σπῆτι με τοιμέντο.

Αποτέλεσμα όλων αυτών ήταν τὸ νά καταστραφῆ ο πτωχός 'Αβριν τελείως οικονομικά, και νά πεθάνῃ σε λίγα χρόνια από τὰς στερήσεις, και την πτώχεια !

Και όμως, όπως συμβαίνει πάντοτε σχεδόν σε τέτοιες περιστάσεις οι εκμεταλλεσθέντες, αργότερα, την έφεύραση του έγινεσαν έκατομμυριαδολάρια...

***

Μοντέρνος... ρωμαντισμός !

Την περασμένη έβδομάδα, στο Τέμπλεχοφ, δυο ζευγάρια έτάλεισαν τους γάμους τους... στον άέρα !

Τὸ θέμα της πρωτότυπης αυτής τελετής φίνεται πως ήταν γραμφοκίτα. Τὸ άεροπλάνο επί τὸν όποίον έγινεσαν οι γάμοι είχε σπολιεθεί καταλλήλως. Δίπλα στη θέση τὸν άεροπόρου, βρισκόταν ένας όικως με ταπεινάτα κοστούφι, καθώς και δύο παράστιες λαμπάδες άναμμένες. Οι κάλεσμένοι ένονορῶσαντες τους νεονύμφους έως τὸν άεροπόρο, έκει δὲ τους άποχωρεσῆσαν ριχνόντες τους με ρύζι και κουφέτα. Στο άεροπλάνο έπιβιβάσθηκαν, έκτος από τους νεονύμφους, ο πάστωρ και οι δυο μάρτυρες μόνο. Τὸ δὲ «μυστήριο» τὸν γάμο έτελέσθη την στιγμή που τὸ άεροπλάνο πετούσε πάνω από τὸ 'Οσσερικό.

Σημειώστε ακόμη, πως για νά γίνῃ ή τελετή με όλους τους τύπους, στο άεροπλάνο είχε τοποθετηθῆ κι' ένα... γκαρμιάσμενο που έστρέβαι χρέη... αρμονίου !

***

'Ενα αυτοκίνητο πού... άφηνιάσε !

Πρό όλίγων ήμερών, οι νεοσύρτες εθρήσθηκαν πρό τὸν εξής παραδόξον θεάματος : Στο κεντρικότερο βουλεβάρο της πόλεως ανεφάνθη έξάφνα ένα αυτοκίνητο, τὸ όποιον έπρεψε με λιγγυώδη ταχύτητα άναποδογυρίζοντας ότι έτόχαινε μπρός του, ανεβαίνοντας πάνω στα πεζοδρόμια, ύπερπυθόντας κάθε έπιπόδιο... Μάταια οι πολίτην έκαμαν στον σφῆρα άπεγνωσμένα σημάτια νά σταματήσῃ. Τὸ αυτοκίνητο είχε κυριολεκτικώς... άφηνιάσει ! Γιατί — κι' αυτό είναι τὸ περίεργο — κι' ο σφῆρα, ο όποιος βρισκόταν στη θέση του δεν μπορούσε ούτε για νά τὸ διεσθόνῃ, ούτε για νά τὸ σταματήσῃ ούτε έκινεϊτο. Και θά ελάμβαναν χώρα, άσφαλώς, πολλά δυστυχήματα, εάν ένας φαρμακός νεός, ο Θωμάς Γκάττο, δεν έπρόφθαινε έγκαιρως νά πληθῆσῃ πάνω στο αυτοκίνητο και νά «φρενάρῃ».

'Όταν τὸ μυστηριώδες αυτό αυτοκίνητο σταμάτησε, τὸ πλήθος τὸν περιεστούσε με την διάθεση νά λιτωσῆ τὸν σφῆρα του. Παρεστῆρησαν όμως με φόβη ότι στη θέση του σφῆρα καθόταν... ένα πτώμα !

Και τότε μπροσὸν έξηγγήσθηκαν όλα : 'Ο σφῆρα Τζέιμς Ρήντιγγ προσδλήθη από αποπληξία ενὸν διεθῆνε τὸ αυτοκίνητό του. Τὸ αυτοκίνητο άνήκε στον κ. Πάρμελο, γαμπρό του διοσκατομνησιούχου Ροκφέλλερ.

